

Efter straffelovens § 124, stk. 1, straffes den, der befrier en fængslet person, og den, der tilskynder eller hjælper en sådan person til at undvige eller holder den undvegne skjult, med hæfte eller med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde. Genstande, der søges indsmuglet under et *lovligt* besøg, kan derfor også konfiskeres efter de almindelige konfiskationsbestemmelser (§ 75), når den pågældende genstand er et led i en tilskyndelse eller hjælp til en indsat til at undvige.

Straffelovens § 47, stk. 3, giver en særlig adgang til konfiskation hos personer, der udstår frihedsstraf. Denne adgang til konfiskation gælder ved siden af de almindelige konfiskationsbestemmelser i straffelovens §§ 75-77 a.

Efter § 47, stk. 3, kan der ske konfiskation hos en person, der udstår frihedsstraf, når den pågældende findes i besiddelse af genstande, som er ulovligt indført, erhvervet eller tilvirket i anstalten, medmindre de tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold. § 47, stk. 3, antages i praksis at indebære, at konfiskation af genstande, der søges indsmuglet, og som ikke kan konfiskeres efter §§ 75-77 a, alene kan ske, såfremt der foreligger bevis for, at den indsatte gennem tilskyndelse eller på anden måde har medvirket til indsmuglingen eller forsøget herpå. Er der ikke bevis for den indsattes medvirken, antages der ikke at være hjemmel til at foretage konfiskation. Genstanden må derfor tilbageleveres til den, der har foretaget eller forsøgt indsmuglingen, jf. 1989-betænkningen, s. 246.

I praksis findes ofte f.eks. spiritus eller penge skjult på institutionernes terræn, uden at det er muligt at afgøre, hvem der er ejer heraf. Det er fast praksis, at institutionerne i sådanne tilfælde umiddelbart konfiskerer de fundne genstande til fordel for statskassen.

Straffelovens § 47, stk. 3, suppleres af bestemmelser i fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 37, hvori det fastsættes, at reglerne i §§ 34 og 35 (om fremgangsmåden ved behandlingen af disciplinærsager) finder tilsvarende anvendelse i sager om konfiskation, og at det konfiskerede inddrages til fordel for statskassen, til nyttiggørelse i institutionen eller destrueres.

Endvidere er der i Justitsministeriets cirkulære af 3. oktober 1979 fastsat nærmere regler om fremgangsmåden med hensyn til konfiskation i henhold til straffelovens § 47, stk. 3. Cirkulæret indeholder navnlig bestemmelser af regnskabsmæssig og revisionsmæssig art.

Desuden er der i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 18. marts 1994 fastsat regler om fremgangsmåden med hensyn til konfiskation af euforiserende midler, der findes i kriminalforsorgens anstalter og ar-

resthusene. Cirkulæreskrivelsen indeholder også bestemmelser af regnskabsmæssig og revisionsmæssig art og fastsætter herudover en række forskrifter vedrørende opbevaring, destruktion mv. samt anmeldelse til politiet, når bl.a. indsatte eller besøgende findes i besiddelse af euforiserende stoffer.

5.9.2.2. *Straffelovrådets forslag*

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 246-247, 663, jf. § 68 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 724-725, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 116, jf. § 73 i rådets lovudkast, og s. 262-263

Straffelovrådet finder, at der er principielle betæneligheder knyttet til at give adgang til konfiskation i et omfang, der rækker ud over de almindelige bestemmelser om konfiskation i straffelovens §§ 75-77 a. Af hensyn til kriminalforsorgens muligheder for at varetage sikkerhedsmæssige og ordensmæssige opgaver under straffuldbyrdelsen er rådet dog enig i, at der er behov for at kunne konfiskere i videre omfang end efter straffelovens §§ 75-77 a.

Straffelovrådet kan med visse ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Rådet foreslår på den baggrund, at straffelovens § 47, stk. 3, ophæves, jf. herved § 1, nr. 9, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen og prøvelsladelse af livstidsdømte mv.).

Endvidere foreslår rådet, at der som § 73, *stk. 1*, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter institutionen kan træffe bestemmelse om konfiskation af genstande og penge, der findes på institutionens område, hvis det ikke kan fastslås, hvem de tilhører.

Som § 73, *stk. 2*, foreslås en bestemmelse, hvorefter konfiskation også kan ske, når penge og genstande er ulovligt indført, erhvervet eller tilvirket i institutionen. Det gælder dog ikke, hvis de tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold.

Endelig foreslås i § 73, *stk. 3*, en bestemmelse om konfiskation ved indsmugling. Bestemmelsen indebærer, at der kan ske konfiskation, når penge og genstande søges indsmuglet til indsatte. Det gælder dog ikke, hvis de tilhører tredjemand, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold. Det gælder heller ikke, hvis de tilhører den indsatte, og den indsatte godtgør ikke at have haft kendskab til det ulovlige forhold.

Til de ovennævnte bestemmelser føjes i § 73, *stk. 4*, en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om behandlingen af sager om konfiskation.